

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ' 730

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

Πέμπτη 22 Ιανουαρίου 1931

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΑΤΑΦΟΥ

Όταν ο Αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος έπιπτεν εις την Πύλην του Ρωμανού οι βυθισθέντες εις τον ώκεανόν της δουλείας, εις την ζοφώδη και άσέληνον νύκτα της βαρβαρικής κατακτήσεως, έκλεισαν εις τά άδυτα της ψυχής αυτών την ανάμνησιν της μεγάλης θυσίας, και διετήρησαν άσβεστον τον πόθον της Αναστάσεως.

Οι αιώνες παρήλθον, Γεγάντιοι επήλθον άγώνες. Τό Έθνος ήγέρθη, ή δουλεία απέτινάμην, ή δάρδαρος άνετράπη, ή σάλπιγξ της αναστάσεως ήχησεν. Οι κώδωνες των έκκλησιών εξήγγειλον εις τον ουρανόν την νίκην της πίστεως. Οι απελευθεροί δέν ενέκρωσαν τους μεγάλους πόθους, δέν έλησμονήσαν τάς υποχρεώσεις. Ηλπίζον. Και τότε, μίαν ήμεραν, είδον εις το πρόσωπον ενός παιδίου, ενός βασιλικού τέκνου, τον αναμενόμενον, τον έσχαρτωτήν των πόθων και των όνείρων του Αένους. **ΗΤΟ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.**

Εβράπτισαν αυτόν αι προσδοκίαι του Έθνους, έμύρωσαν αυτόν με το πολύτιμον μύρον της, με την ψυχην της ή Ελλάς. Και ηγήθη εις αυτόν την Δούξαν, την ιδιαν της Δούξης. Είς τους όφθαλμούς του ή ουρανός της Ήλ λαδός είχε δωρήσει την λαμπρότητά του, εις την ψυχήν του είχεν έγχυθή ή χάρις της Έθνικής Δυνάμεως. **ΗΤΟ ΑΥΤΟΣ, ή άξιος των πόθων, ή άξιος των όνείρων του Έθνους, ή Βασιλεύς του έθνικού Ιδεώδους.**

Αεδήγησε προς την Νίκην, υπήρξεν ή θριαμβευτής ήνοιξε την όδόν προς την απελευθέρωσιν λυτρωτής δούλων αδελφών, Έθνεγέρτης, Βασιλεύς, μαχητής, τον υποϊόν ήγάτησεν εν Έθνος, και τον έμίσησε εις μόνον κακός πολιτικός.

Και σήμερα αυτός, νεκρός μετά μίαν καταιγίδα, Αταφος επί όπταίταν ήδη, εις γήν όχι Έλληνικήν, αναμένει «απεδυμένω εις τον Έλληνικόν Λαόν εν καθήκον και μίαν υποχρέωσιν ιεράν».

Η ψυχή του Λαού, έστιάς των Μεγάλων Έθνικών πόθων ήρυπνος καραμένει παρά τον Αταφον, καίουσα τον λίδανον της εύγνωμοσύνης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Υπουργός εις τήν Αποστράτην

ΤΟ ΚΑΚΟ ΣΥΝΑΠΑΝΤΗΜΑ

Μ. Μ. της παρελθούσης Κυριακής μία μαρτυρία πρό του Κακουριγιοδικίου Άρτης ώδήγει ένα δικηγόρον με τον κατηγορούμενον, έναν ένδιαφερόμενον Ιατρόν, και τρεις μάρτυρας μεταξύ των οποίων σύγκαταλεγόμεθα και οι διευθυνται έφημερίδων της Έλευθερίας και του Άγώνος. Ο καιρός ήτο υμελλώδης. Όταν εξήλθον των Ιωαννίνων και εισήλθον εις την πεδιάδα εφρέθημεν έντός εύρείας λίμνης, που ξεστύνετο από τον Άγιον Ιωάννην της Μπουνής μεχρι του Μπιζανίου και από την Δούκαν μέχρι της Ραψίας. Το αυτοκίνητο έκινετο προς να έμπρός και συγχρόνως έκολυμβούσε, όμοιάζον μάλλον προς βενζινακιον, παρά προς αυτοκίνητον, και μονον όπου είχομεν άνήφορον ή κατήφορον δέν έκοιλιόσασμεν. Είμεθα όμως βέβαι οι ότι θα έφθάναμεν αίσίως εις την Άρταν. Η Φιλιπιάδα, την οποίαν, διήλθονμεν ώμίονας προς νεκρόπολιν. Δέν έφαινετο ψυχή εις τους δρόμους. Είψ, απόν, έποντοπορούσαμεν με άστραπιαία ταχύτητα άλλ άφορώ, διότι είχομεν σωφές τον

περίφημον Ρώσον Βάννιαν, και εύρισκόμεθα πέραν της Φιλιπιάδος και έπλησιάζομεν ν' αφήσωμεν δεξιά την όδον Μεσέβης, και κίμποντες άριστερά, να πάρωμεν την όδον Άρτης εφρέθημεν. άντιμέτωποι προς ένα άποσπασμα Χωροφυλακής, έξ ενός υπνωμοτάρχου και τεσσάρων χωροφυλάκων. Άκούομεν φωνές πίσω μας. Ο Σιωφέρ έσταμάτησε. Ενομίσαμεν ότι το αυτοκίνητον είχε παρασύρει κανένα εκ των χωροφυλάκων. Αλλά, θεία χάριτι τοιοιτόν τι δέν συνέβη, οι δέ όρτυμοί προήρχοντο έξ άλλης άφορμής. Μετά ένα λεπτόν παρουσιάσθη όπ' αριθ. 749 υπνωμοτάρχης (διότι δέν ήθέλησε να μάς χαρίση τ' όνομά του) άπειλητικός και βλοσηρός, έμφ οι άκολουθούντες των χωροφυλάκων είχον δλην την γαλήνην και όλην την γλυκύτητα ήμέρων ανθρώπων.

— Ποιοι είσθε σεις! Γιατί δέν έσταμάτησε, Σιωφέρ, μόλις σε διέταξα; Πώς όνομάζεσαι; Την κατάσταση σου! Θα σε καταγγέλω! Ο σιωφέρ, ή άτρόμητος πρό της θυέλλης του ουρανού τάχως πρό της θυέλλης του υπνωμοτάρχου.

Έτρεμαν τά λόγια στα χείλη του. Είπε τ' όνομά του, έδωκε την κατάστασιν...

— Τόν αριθμό του αυτοκινήτου...

— Εφρέκαξεν ή υπνωμοτάρχης...

— Είναι στην κατάσταση γραμμένος...

— Απήντησε τρεμών και όχρως ή σιωφέρ...

— Θα σε καταγγέλω διότι δέν έσταμάτησε άμέσως. Είμαι Έξουσία και κατά το άρθρον... του Νόμου ή Έξουσία έχει το δικαίωμα να διατάσση και να σταματή άμέσως ολόκληρο αυτοκίνητο!

Ο σιωφέρ Βάννιαν τάχε χαμένο, κι ήλθε ή σιγή του δικηγόρου:

— Βλέπεις παιδί μου, (του είπε ή δικηγόρος) ότι έσταμάτησε ή σιωφέρ τυ αυτοκίνητό του, ύπακούον εις το πρόσταγμα σου...

— Δέν έσταμάτησε!

— Έσταμάτησε, διότι, αν δέν έσταματούσε έφρεπε να μεταβληθής εις όρνειον να μάς προφτάσει...

Ο υπνωμοτάρχης, εφρέθηκε έν δυσχερεί ή άπάντησή εις το λογικόν έπιχειρήματό δικηγόρου, απήντησε φελλίζων.

— Ναι, αλλά έπρεπε να σταματήσιν μπροστά μου κι όχι πίσω μου...

Φαίνεται ότι ή υπνωμοτάρχης ήτο εκ των ανθρώπων έκείνων της φύσεως του άλλοιό ποτε ήρωος των Γαλλίδων ή ούσων της Θεσσονικής, Στρατηγού Σεράτ—άγ, όστις έφοβετο τά ιωιά του, ήγουν τά όπισθιά του, της είδς από ποίαν περιπέτειαν της νεότητός του.

— Πώς μπορούσε να σταματήσιν άμέσως με κακτημένη ταχύτητα 70 χιλιομέτρων.

— Προσέθεσε ή δικηγόρος,

— Δέν το ξέρω έγω αυτό! Έπρεπε να σταματήσει! Είμαι Έξουσία... Έχω δικαίωμα... Θα τον καταγγέλω... Ο Νόμος...

Εις αυτό το σημείον έλαβε τον λόγον άγριωπά ή Κυρά Δημοσιογραφία:

— Δέν μου λες, κ. Υπνωμοτάρχη, πώς όνομάζεσαι; Ναι! Πώς όνομάζεσαι!

Ο δικηγόρος, κακός προσημασμένος, έπερβαίνει και πάλιν αυτόκλητος μετάξυ της Έξουσίας και της Δημοσιογραφίας:

— Εγώ, παιδί μου, είμαι δικηγόρος και, κληθείς τηλεγραφικώς, μεταβαίνω εις Άρταν προς υπερασπισιν ένώπιον του έκεί Κακουριγιοδικίου δύο σπουδαίων κακούργων, οι δέ κύριοι αυτοί είναι δημοσιογράφοι και δη Διευθυνται έφημερίδων, μεταβαίνοντες ώσπαστος έκεί δια να κρατήσουν τά πρακτικά της δίμης.

Ο υπ' αριθ. 749 υπνωμοτάρχης έπαθε ό, τι ειπε πάσαις άρχαίς ή σιωφέρ Βάννιαν... τάχως και με τρέμουσαν φωνήν εις τά χείλη του είπε, κλείων την θυρίδα του αυτοκινήτου:

— Δέν τον καταγγέλω... Δέν τον καταγγέλλω...

Και άπαλλαγέντες της άνεπιθυμήτου συναντήσεως μετά του άποσπάσματος της χωροφυλακής, κατήλθον εις την γέφυραν του Καλογήσου και κολυμβώντες με ταχύτητα 70 μιλίων, όπως την εξετίμησεν ή δικηγόρος ένώπιον του υπνωμοτάρχου εφθάσαμεν σφοι και άβλαβείς εις την Ιστορικήν Γέφυραν της Άρτης, ως έχοντες σιωφερότον Ρώσον Βάννιαν, και διελθόντες αυτήν εις σήλθωμεν εις την αρχαίαν πρωτεύουσάν της Ηπείρου, την Άρταν.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΥΣΤΕΡΑ από την έπελθούσαν έκλυσιν των ήθων και την κατάπτωση του θρησκευτικού αισθήματος και παρά τη ήμετέρη Κοινωνία, ήτο ένδεδειγμένη μία αντίστασις, μία ένέργεια παρ' ανθρώπων άναγέτων και εύσεβών, οι όποιοι να θέσουν ένα φραγμόν εις τον προϊόντα θρησκευτικόν έκτροχιασμόν, όστις έπιφέρει άμεσον και τον έθνικόν έκτροχιασμόν και ανοίγει διάπλητην την όδόν προς τον Κομμουνισμόν, ότε όχι μόνον ή χριστιανική μας θρησκεία και ή έννομία μας άπαιμολογούνται, αλλά και αυτή μας ή Οίκογένεια διαλύεται και περιερχόμεθα εις την κατάσταση των τετραπόδων ζώων.

Οι άνθρωποι αυτοί, ήτοι μέλητα της Κοινωνίας των Ιωαννίνων, οδτινες πρώτοι κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου και έχουν την τιμήν της πρωτοβουλίας είναι οι κ. κ. Σωτήρ. Συρμακίσης (δικηγόρος), Αλ. Παρανίκας (Διευθυντής του Υποκαταστήματος της Τραπεζής Άθηνών), Σπ. Τζώρτζης, Γεώργ. Παπλωματάς, Αθ. Μπούντας, Α. Αριστ. Τσαρπαλίκας, Μιχ. Μπακάλης και Αλ. Ευγκάς, οιτινες πήξαντες προσωρινήν Επιτροπήν Χριστιανικής Αδελφότητας υπό την προσωνοφάνειαν «ή Αγίας Κοσμάς» ανέλαβον ήδη τά βαρύν μεν άλλα και εύλαβες και σωτήριον τοιοτό έργο.

Η Κοινωνία των Ιωαννίνων όφείλει να συτρέξη το ισρόν τοιοτό έργο και δέν άμφιβάλλομεν ότι θα το συντρέξη.

Τμή και όδω εις τους σπόντας την ευγενή, ιεράν και φιλοπάτριδα ταύτην πρωτοβουλίαν.

ΕΙΛΟΜΕΝ γράψαι περί της ευγενικής διαγωνής των δύο άγροφυλάκων του χωρίου Κοκκίων της Δοικητικής περιφερείας Δολιανών Μάνου Τάση και Μωργίου Κατσούνη, οι όποιοι, άνομή και ύποστηρίζου του οικείου Προέδρου Θωμά Παπα και των Κοινοτικών Συμβούλων Βασιλείου Σέντη, Αθ. Χρόνη, Αθ. Τασση και Νικ. Δούκα μετέβαλον τά χωρία ανάλογα τμήματα

'ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡ Σ

Εκδιδομένη

Εν Ίωαννίνοις

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ετησία Συνδρομή

Εσωτερικού Δρ. 75

Εξωτερικού Δρ. 75

Αμερικής Δολ. 7

των, καταπιέζοντες τὸν κατοίκου του, καὶ περιποιούμενοι τὸν Πρόεδρον, τοὺς Κοινοτικούς Συμβούλους καὶ τοὺς ἔχοντας πολλὰ γιδο πρόβωτα καὶ κότεροντες ἀναίτιως πρωτόκολλ. α ἐναντιόντων ἀδυνάτων. Εἰς μίαν ἡμέραν καὶ μόνον ἔκοψαν 55 πρωτόκολλα! Ἀντιθέτως εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, ἡ ὁποία διέταξε τὸν Εἰρηνοδίκην Δολιανὸν νὰ σπεύσῃ νὰ ἐξετάσῃ τὰ παράπονα τῶν Πληβείων τῶν Κοινοτικῶν, ἀλλ' ὁ κ. Εἰρηνοδίκης μέχρις οὗτης τῆς στιγμῆς τοῦλάχιστον ἀγρὸν ἀγόρασιν ἐνὶ οἱ ἀγροφύλακες ἐξακολουθοῦν τὰ ἴδια ὡς τε ἡ ἀγκασθῇ καὶ πάλιν νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, ἡ ὁποία καὶ πάλιν διέταξε τὸν Εἰρηνοδίκην, καὶ δὲν ἀπομένει ἄλλο ἢ νὰ μάθωμεν, ἂν ἡ Γενικὴ Διοίκησις ἔχῃ τὸ ἐκ τῆς ἰσῆς νὰ διατάξῃ τὸν κ. Εἰρηνοδίκην καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης νὰ μὴν ὑπακούῃ.

ΔΥΟ καθηγητὴ τοῦ Β'. Γυμνασίου οἱ κ. κ. Κόρδας καὶ Παλάσχος ἀπὸ τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν ἀγροτοῦ, ὁ μὲν ἐκ πλεονεξίας, ὁ δὲ ἐκ πνευμονίας. Ὁ αἰτία τῆς ἀσθενείας των φέρεται πὸ δὲ ἄλλως ἀνθυγιεινὸν τοῦ κτηρίου ἐνθα μετηνέχθη τὸ Γυμνάσιον τοῦτο, ἐνθα ὑπηρετοῦν δέκα καθηγηταὶ καὶ φοῖτοιν 300 μαθηταὶ καὶ μαθήτριά.

Εάν ὄντως τὸ κτερίον τοῦ Γυμνασίου τοῦτου εἶναι ἐπικίνδυνον εἰς τὴν υγίαν τῶν τε διδασκόντων καὶ τῶν διδασκόμενων, ὡς κείμενον παρὰ τὰ παραλήμνια μυστηρία τῆς πόλεως καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ μετενεχθῇ ἀλλαχοῦ τοῦτο, οφείλει δὲ νὰ γινῇ ὁ μεταφορὰ νὰ σπεύσῃ τὴν μεταφορὰν του. Ἐπειδὴ ὁμοῦ αἱ δημόσιαι ὕ

πηρεσίαι συνήθως συγκαταβάλλονται μετὰ τὴν γελῶντας εἰς τὴν βραδύτητα, παρὰ τὸν ὅσον τὸν Γενικὸν Διοικητὴν τὴν κ. Ἀχ. Καλέσαν ν' ἀναλάβῃ τὸ ζήτημα ταῦτο ὑπὸ τὴν ἰδίαν του μέριμναν.

ΠΚΡΙ τὴν 10 1)2 προῖν ὡς ἔχον χθὲς ἀφίκετο ἀεροπορικῶς ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκης, ἐκ τῶν ἐμπιστοτέρων τοῦ Βενιζέλου φίλων. Τὸ ἐξ Ἀθηνῶν μέχρις ἐνταῦθα διάστημα διήρυσεν ἐντός 2 ὡρῶν καὶ 20 λεπτῶν. Σκοπὸς τοῦ ταξιδίου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἶναι ἡ ἐξέτασις διαφόρων στρατιωτικῶν ζητημάτων, ὡς καὶ τῶν ἀπομένων περὶ τῆς δὴθεν θηριώδους διαγωγῆς τοῦ διοικητοῦ τοῦ κ. Καλέσαν Πειθαρχικοῦ λόγου τῶν μισθωτοῦν. Μήπως ἡ δημοκρατία τοῦ ἐν Ἑλλάδι Μισθωτοῦ Κυβερνήσεως Βενιζέλου ἐξελίσσεται γὰρ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Στρατοδικοῦ Ἰωαννίνων καὶ ἐννοεῖ, μετὰ τὴν ἐπιβεβαιωμένη ἀπόφασιν τοῦ Ἀποθεωτικοῦ καὶ νὰ βραβεύσῃ μετὰ μισθωτοῦν οὐκ ἔστιν οὐκ ἀδικίαν καταδικασθέντας μετὰ πλεονεξίας.

Τὸν κ. Ὑπουργὸν ὑπεδέχθη ὁ Μέγας Στρατηγὸς κ. Χασαπιδῆς καὶ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Ἀχ. Καλέσαν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον, μετὰ δὲ τοσκατέλυσαν εἰς τὸ Στρατοδίκιον «Ἰλιον Πάλας». Μ. Μ. ἐξέδραμεν εἰς Καλλιπὰ ἐνθα ἀποσχολήθη μετὰ τῶν ἐπισημ. τῶν Μισθωτοῦ Στρατιωτικῶν ἐπιστρέψας δὲ αὐτὴν μετὰ ἐννοεῖ μετὰ πλεονεξίας καὶ Στρατηγῶν κ. Χασαπιδῆς, σήμερον δὲ ἐπισκεφθῇ τὰ στρατιωτικὰ Καταστήματα καὶ μ. μ. ἀναχωρήσῃ δι' Ἀθήνας.

Τὸ παρὲνδον Σάββατον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκης, ἐπιβαίνειν τοῦ ἀεροπλάνου τοῦ συναδέλφου «Ἡπειρωτικοῦ» Ἀγώνος ἀφίκεται μυστικῶς εἰς τὴν πόλιν μας διὰ σπουδαίαν μυστικὴν ὑπόθεσιν, ἵνα σπουδαίως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δουκὲς ἐπέστρεψῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν, ἵνα παραστῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἀναφέρει τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μυστικῶν ἐρευνῶν.

Ὁ σκατοδοξίας συνάδελφος Διευθυντὴς τοῦ «Ἡπειρωτικοῦ» Ἀ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 22. Ἰαν. Ἐκφράζονται φόβοι περὶ μὴ ἐπιτυχίας τοῦ ποταγωγικοῦ Δανείου τῶν 8 εκατομμυρίων λιρῶν.

ΑΘΗΝΑΙ 22. Ἰαν. — Ὁ Βενιζέλος ἀναχωρεῖ τὸ ἐπὶ τῆς προσηχοῦς Σάββατου εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἀνὰ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ν. μ. ὅπου δὲ ἐκφωνήσῃ λόγους καὶ δὲ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὑποψηφίου γεροισιατοῦ πρόσφυγος Ἀριζόγλου.

— Διαφύεται κατηγορηματικώτατα δι' ὁ ὑποψήφιος Γερουσιαστὴς Θεσσαλονίκης Δραγούμης ἐκτίθεται ὡς δημοκρατικὸς.

γῶνος ἀναμφιβόλως δὲ μὲς ἀπολύσει ὅσονοῦται τὴν ἀπαραίτητην σκανδαλίην ροκίταιν τοῦ ἀφ' οὗ μάλιστα ἐξέπευσαν, μετὰ τὴν αἰφνιδιαίαν ἀναχώρησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου κ. Ι. Ρωμανοῦ, καὶ ἡ πόλις μας μέλας ἡδὴ ἀσκανδάλισται, ἡρξισεν ὅτι νῆα.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀναχωρήσεις

Ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Ἀθήνας ἐκ Κρητιστικῆς καὶ ἐνταῦθα τεθδοῖ μὲς ἐμπορευόμενος κ. Βασίλ. Κυρίτσος, διὰ σπουδαίαν του οἰκογενειακὴν ὑπόθεσιν, πρὸς δὲ εὐχόμεθα κατευθύνειν καὶ καλὴν ἐπάνοδον.

Γάμοι

Τὴν 11ην Ἰανουαρίου ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεὶ οἱ εὐτυχεῖς γάμοι τοῦ ἐκ Κουτίνου—Φιλιάτων κ. Στεφάνου Ἀπολάνα μετὰ τῆς ἐκ Κων. πόλεως χαρτεβρέτου Δ)ρος Εὐτυχίας Κοκοράνη. Εἰς τὸ κατ' ἐλατρισμένον ζευγάρει ἐσχόμεθα βίον εὐτυχῆ Μιχ. Σιώζιος Νίκος Ἀναγνωστόπουλος.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσε πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ὁ ἀλλοτε μεγάλμπορος Στεφανὴς Ἀράπη, πρὸ ἐνὶ διατελῶν νεκρὸς κ. ἀθαπτο.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΔΕΛΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Ὁ ἐτήσιος διδόμενος μεγαλοπρεπὴς χορὸς τῆς Φιλοδελικῆς Ἐνώσεως ὡς ὅτι διὰ τὴν 14ην ἐλευσμένον μὴτὸς Φεβρουαρίου.

Ἀλληλογραφία

—Κον Φώτιον Τσιώνην—Φιλ. Διεύθυνσις. Ἀλήθεια ὑποστηρίζομεν τοῦ ἀδικηθέντος καθηγητῆς μας, κατ' ὃν φερεται ἡ κακοήθεια, καθηγητῆς διακριμένους καὶ ἐναρτέους, καὶ ἔγραψεν ἐργασίαν τῶν διεφθαρμένων ἐκείνων νεανίδων, αἵτινες οὐδόλας ἡμῶν μαθήτριάς τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς οὐτε μαθήτριάς τῶν κατανύσαντων τῶν ἐκτεκτῶν καθηγητῶν μας, ἀλλὰ κοινὰ γύναια. Ἐάν δὲ ἐπὶ τῶν ἐκτεκτῶν ἀνδραγαθῶν πρὸς τὸν διδασκαλὸν ἡδὴ μετὰ τῶν καθηγητῶν μείων καθηγητῶν, ἐνταῦθα καὶ κατ' ἐλπίν τὴν ἡμετέραν οὐδεὶς πιστεύει τὸ τοιοῦτον. Τὸ κατ' ἡμᾶς ὑπερηφάνως μετὰ δέου ὑπερηφάνως καὶ ὑπερηφάνως εἰσομεν ἀφιλοκερδῶς τὴν ἀλήθειαν.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γειομένων Ἀρχαιρεσιῶν τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀδελφότητος Μπουτσαρῶ ἡ «Ἀναγέννησις» ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Πέτρος Μάντζιος Πρόεδρος, Μιχαὴλ Παπαχρηστίου Γραμματεὺς, Γεώργιος Στ. Παπᾶς Ταμίας, Κωνσταντῖνος Π. Παπᾶς καὶ Παναγιώτης Λαζος Σύμβουλοι.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΑΣΤΗΡ

Ἐκκλολοφώρησε καὶ εἰς τὴν πόλιν μας διὰ τοῦ Κ. Πρακτορείου τῶν ἐφημεριδῶν τὸ πανηγυρικὸν 1931 τεύχος τοῦ περιοδικοῦ «Κινηματογραφικὸς Ἀστὴρ» πλουσιώτατον εἰς ἐκλεκτὴν ὕλην καὶ ὡραίας εἰκόνας, ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου ἐκ 40 σελίδων. Τιμὴ τεύχους δρχ. 10.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ—ΤΟΙΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΚΕΦΑΛΙΟΝ ΔΡΧ. 100.800.000 ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 224.200.000

105 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΠΛΕΙΟΝΑ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ6 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
(ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ καὶ ΕΥΡΩΠῃ)

Ὁργανισμοὶ ἱδρυθέντες ὑπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY 205, West 33rd Street—NEW YORK
THE ATHENS BANKERS' CORPORATION 320, Tremont Street—BOSTON, Mass.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ: 33 SOUTH CLARK STREET, CHICAGO ILL.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΛΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣΟΡΟΥΣ